

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

zaterdag 1 aug. Efeziërs 4:4

'... [één lichaam en één geest], zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

De gelovigen die geroepen zijn als leden van het lichaam van Christus, ontvingen ook één verwachting. Zoals de gelovigen uit Israël de verwachting hebben van een koninkrijk op aarde, zo hebben de gelovigen die leden van het lichaam van Christus zijn, de verwachting van een koninkrijk te midden van de hemelsen. 'Zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelsen.' ^{1Cor.15:48-49} Vlees en bloed kunnen geen deel uit maken van dít koninkrijk van God. ^{1Cor.15:50} Het heeft alles te maken met onze verwachting, en met onze roeping: Israël de aardse roeping; de leden van het lichaam van Christus de hemelse roeping. Wij kunnen slechts één verwachting hebben, niet meerdere verwachtingen die van hemels weer aards worden of andersom. God heeft scheiding gemaakt tussen de hemelen en de aarde. In Christus wordt alles ten top gebracht, zowel wat in de hemelen als wat op de aarde is. ^{Ef.1:10} Wanneer alles voltooid is, zal die scheiding opgeheven worden, wanneer God zal zijn alles in allen.

zondag 2 aug. Efeziërs 4:5, 6

'... één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.'

Een van de duidelijkste uitspraken hierover kunnen wij vinden in 1 Corinthiërs 8:6, waarin staat: *'... niettemin is er voor ons één God, de Vader uit Wie het al is, en wij tot Hem, en één Heer, Jezus Christus, door Wie het al is en wij door Hem.'* Het feit dat alles in Christus geschapen is en alles samenhang heeft in Hem, ^{Kol.1:17} geeft aan dat Hij ook boven allen is. Jezus Christus is Heer, tot verheerlijking van God de Vader. Het geloof waarvan de apostel schrijft is het geloof van Jezus Christus, dat ons rechtvaardigt. ^{Rom.3:22; 1:17} Er is geen ander geloof dat ons in vrijmoedigheid laat naderen tot God. Doop verenigt ons, schenkt ons de geestelijke eenheid als leden van het lichaam van Christus. Het is een geestelijke eenheid, want *'in één geest zijn wij ook gedoopt in één lichaam'*. ^{1Cor.12:13} Bij de mensen zijn er verschillende vormen van doop. Die hebben meestal een lichamelijke achtergrond en vinden vaak plaats door besprenkelen, of onderdompelen in water. Of het eenheid brengt, valt te betwijfelen. Er zijn juist scheuringen door ontstaan. In het 'lichaam van Christus', de uitgeroepen gemeente is Christus het Hoofd, ^{Kol.1:18} Hij is de Zoon van Gods liefde, in Wie wij alles hebben ontvangen wat ons verenigt en brengt tot God de Vader.

maandag 3 aug. Romeinen 6:1

'Wat zullen wij dan ook uitspreken? Dat wij zouden blijven bij de zonde, zodat de genade zal toenemen?' ^[naar NCV]

Genade, een belangrijk woord in ons geloof. Dat we gered zullen worden, heeft niets met ons doen en laten te maken, maar met geloof, en zelfs dat hebben we van Hem gekregen. Het is dus genade, om niet. Sterker nog, hoe meer zonden of fouten we begaan, hoe minder we het verdienen, en hoe groter de genade, hoe groter het cadeau. Een al te makkelijke conclusie, die sommigen dan zouden kunnen trekken, is verwoord in de dagtekst. Als het zo werkt, kan ik Gods genade dus alleen maar groter maken door nog meer te zondigen ... Hoewel het voor je redding inderdaad niet uit zou maken, is dat niet het enige dat telt. Bovendien verraadt het iets over ons hart, waar het op gericht is. We zullen morgen zien, dat als we geloven, we zo veranderd zijn, dat blijven leven in de zonde niet past. Laten we vandaag God danken voor die overstromende genade, en Hem vragen te laten zien hoe we zouden leven.

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

dinsdag 4 aug. **Romeinen 6:2,3**

'Moge het niet gebeuren! Wij, die gestorven zijn voor de zonde, hoe zullen wij nog in haar leven? Of zijn jullie onwetend dat al wie gedoopt zijn in Christus Jezus, in Zijn dood gedoopt zijn?' [naarNCV]

Paulus gebruikt hier het beeld van de doop om uit te leggen, hoe we veranderd zijn door wat Christus voor ons gedaan heeft. Zoals de doop uitbeeldt, zijn we eigenlijk zelf ook gestorven toen Christus stierf. Niet echt natuurlijk, maar figuurlijk is ons oude leven gestorven. De meeste Christenen leggen wat er gebeurd is aan het kruis uit als een afbetaling van onze schuld. Wij waren schuldig, maar Christus betaalde onze prijs, en nu zijn we vrij om te gaan. Hoewel het mooi klinkt, houdt die uitleg de uitwerking ervan ver weg. We zijn dan niet meer schuldig en kunnen verder gaan met ons oude leven, alsof er niets ge beurd is. Maar in de uitleg van Paulus is dat onmogelijk. De oplossing is niet de consequenties van de zonde weghalen, maar ook zelf sterven. Wat een bizarre logica, en wat raakt dat ons leven diep. Kunnen we dan nog beweren dat we, omdat het toch genade is, gewoon ons oude leven zouden kunnen doorleven?

woensdag 5 aug. **Romeinen 6:6,7**

'... wij weten, dat onze oude mens mede werd gekruisigd, zodat het lichaam van de zonde buiten werking gesteld zou worden, en wij niet meer slaven zijn van de zonde, want wie sterft is gerechtvaardigd van de zonde.' [naarNCV]

Hier gaat Paulus dieper in op de oplossing voor het probleem van de zonde, dat wij zelf 'mee-sterven' met Christus. De logica is simpel. Wie niet gelooft, leeft vaak een leven geleid door zijn impulsen, door zijn verlangens. Dat maakt ons egoïstisch, geld- of roem zuchtig, maakt dat we slechte keuzes maken, enz. We kunnen het nog zo hard proberen, maar we blijven mensen, we blijven fouten maken. Sterker nog, hoe harder we beter proberen te zijn, hoe sneller we de fout in gaan. Dat noemt Paulus zelfs "slaaf van de zonde zijn". Een slaaf kan maar op twee manieren vrijkomen van zijn meester: hij wordt losgekocht, of hij sterft. Als onze oude mens met Christus mee gestorven is, zijn we dus vrij van de zonde. Die heeft niets meer over ons te zeggen. Ook alle consequenties die zouden moe ten volgen op onze zonden, vervallen dan. Wie sterft kan niet meer veroordeeld worden. Zo zijn we ineens vrij en staan we recht voor God. Wie had gedacht dat sterven de oplossing zou zijn ...?

donderdag 6 aug. **Romeinen 6:8,9**

'Als wij gestorven zijn tezamen met Christus, geloven wij dat wij ook zullen leven met Hem, want we weten dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet langer over Hem.' [naarNCV]

Hoe leuk de theorie ook is van wat de gevolgen zijn van meesterven met Christus, de dood kan uiteindelijk niet het laatste woord hebben. Dat was ook niet zo bij Christus. Hij stierf, maar daar bleef het niet bij. Hij stond weer op! En evenzo is niet alleen ons 'oude leven' gestorven, zodat de zonde niets meer over ons te zeggen heeft, we staan ook weer op in een nieuw leven, net als Christus. Dit komt vaker voor in de Bijbel, dat iets waar we in de toekomst naar uitkijken, figuurlijk nu al gebeurt. We verwachten in de toekomst dat als we eens letterlijk sterven, we letterlijk daarna weer zullen opstaan met een nieuw lichaam, waar de dood geen macht meer over heeft. Dan zijn we onsterfelijk, en staat ons heerlijke lichaam ver buiten de macht van de zonde en de dood. Maar figuurlijk is dat nu dus ook al langzaam maar zeker bezig. Door de kracht van Gods geest in ons laten we het oude achter, en vormt zich een nieuw leven, waarin onze keuzes niet meer geregeerd worden door verkeerde verlangens, maar we daar vrij van worden.

vrijdag 7 aug. **Romeinen 6:10,11**

'Want in dat Hij voor de zonde is gestorven, is Hij eens voor altijd gestorven, maar in dat Hij leeft, leeft Hij voor God. Zo ook jullie, rekent jezelf inderdaad dood te zijn voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heer.' [proeveCV]

Toen Christus stierf, verloor de dood en de zonde de macht over Hem, voorgoed. En toen Hij opstond, was Hij daar dus vrij van. Maar Hij leeft daardoor niet voor Zichzelf, maar voor God. En, zo lezen we: dit mogen we ook op onszelf toepassen. We mogen

ons dood rekenen voor de zonde, en ons oude leven achter ons latend, mogen we zien dat we een nieuw leven hebben gekregen. Leven we daarin voor onszelf? Nee, we mogen leven voor God. Dat is iets om vandaag even bij stil te staan. We leven voor God. Dat horen we niet vaak. Meestal zijn mensen vooral bezig voor zichzelf te leven, hun eigen doelen en verlangens na te streven, vooral zelf zo ver mogelijk te komen. Maar wij leven dus voor God. Hebben we wel eens naar ons leven gekeken? Het kruis is geen vrijspraak zonder gevolgen, geen vrijbrief voor een losbandig leven. Ons oude ik, ons ego, is gestorven, en in ons nieuwe leven zijn we niet meer op onszelf gericht maar op God, en leven we ons leven voor Hem.

zaterdag 8 aug. Romeinen 6:12,13

'Laat dan de zonde niet heersen in jullie stervende lichaam, om aan zijn begeerten te gehoorzamen, en stelt jullie leden ook niet op als werktuigen van onrechtvaardigheid voor de zonde, maar presenteert jezelf voor God als levenden uit de doden, en jullie le den als werktuigen van gerechtigheid voor God.' [proeveCV]

Hoewel het feit dat we geloven dus zo veel voor ons heeft uitgewerkt, kunnen gelovigen doorleven zonder echt te beseffen wat er veranderd is. Ons oude leven ligt achter ons en we leven in een nieuw leven voor God, maar niet iedereen leeft naar die waarheid. Gods geest is in iedere gelovige aan het werk deze verandering te bewerken, maar we kunnen ons geloof op een laag pitje zetten, de geest uitdoven en toch weer in onze oude patronen vallen. Als dat gebeurt dan werken we eigenlijk weer voor onze oude werkgever, de zonde. Daarom volgt hier de oproep: besef wat er verandert door wat Christus gedaan heeft, en besef waar je aan meewerkt. We zouden juist een werktuig voor God zijn, waarmee gerechtigheid wordt uitgewerkt. Laten we God bidden dat Hij ons de kracht en het verlangen in ons hart geeft zo in het leven te staan, want zonder hulp van boven lukt dit niet.

zondag 9 aug. Romeinen 6:17,18

'Maar ik dank God, dat jullie slaven van de zonde waren, maar nu gehoorzamen jullie van harte het voorbeeld van onderwijs waaraan jullie je hebben toevertrouwd, en, vrij ge maakt van de zonde, zijn jullie slaven van de gerechtigheid gemaakt.' [naarNCV]

Sommigen hebben het idee dat als je gelooft je van alles niet meer mag; dat het geloof allemaal regeltjes kent. Daar tegenover staat het vrije leven van iemand die niet gelooft. Als dan blijkt dat we door genade gered zijn, dus het voor onze redding niet uitmaakt wat we doen, dan is de vraag waarmee we begonnen misschien logisch: kunnen we dan gewoon blijven zondigen, als het toch genade is? [zie maandag 3 aug.] Maar inmiddels hebben we gezien dat het een dwaze vraag is. Leven zonder geloof is niet vrij, het is slavernij. We worden gedreven door onze impulsen en verkeerde verlangens, we zijn dan slaaf van de zonde. Geloof maakt je er juist vrij van, dus waarom zou je te rug willen gaan naar die slavernij en doen alsof er niets veranderd is? Maar er is wat veranderd, we hebben ons oude leven achter ons gelaten, en leven in een nieuw leven voor God. Dat betekent dus niet een volledig vrij leven, we zijn nu eigenlijk nog steeds slaven, maar dan nu van de goede kant. En dat is absoluut niet slecht, want we hebben een Heer Die goed is, genadig, barmhartig en liefdevol. In Zijn dienst staan, is geen straf maar een zegen. Laten we dan ophouden terug te grijpen naar dat oude leven, en, met de kracht van God en het verlangen dat Hij ervoor in ons hart geeft, ons uitstrekken naar een leven in Zijn dienst.

maandag 10 aug. Johannes 11:1-6

'Er was iemand ziek, Lazarus van Betanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. 2 Maria was het, die de Here gezalfd had met mirre en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. En haar broeder Lazarus was ziek. 3De zusters dan zonden Hem bericht: Here, zie, die Gij liefhebt, is ziek. 4 Toen Jezus het hoorde, zeide Hij: Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde. 5 Jezus nu had Marta en haar zuster en Lazarus lief. 6 Toen Hij dan hoorde, dat hij ziek was, bleef Hij daarop nog twee dagen ter plaatse, waar Hij was;...'

Soms voelt het alsof God te laat is. Je bidt, je hoopt, je verwacht dat Hij ingrijpt — maar het blijft stil. Dat moeten Marta en Maria ook zo hebben gevoeld. Jezus hield van hen, en toch kwam Hij niet meteen. Dat is moeilijk te begrijpen. Toch laat dit zien dat Gods liefde anders werkt dan wij vaak denken. Zijn timing is niet gebaseerd op onze haast, maar op Zijn plan. Hij ziet het geheel, waar wij slechts een stukje zien. Wat voor ons vertraging lijkt, is bij Hem voorbereiding. Vertrouw erop dat Hij ook in het wachten aanwezig is en werkt, zelfs als je het nog niet ziet.

dinsdag 11 aug. **Johannes 11:7-16**

'...daarna echter zeide Hij tot zijn discipelen: Laten wij weder naar Judea gaan. 8 De discipelen zeiden tot Hem: Rabbi, onlangs trachtten de Joden U te stenigen en gaat Gij weder daarheen? 9 Jezus antwoordde: Gaan er geen twaalf uren in een dag? Als iemand overdag loopt, stoot hij zich niet, omdat hij het licht van deze wereld kan zien; 10 maar wanneer iemand bij nacht loopt, stoot hij zich, omdat het licht niet in hem is. 11 Zo sprak Hij en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus, onze vriend, is ingeslapen, maar Ik ga daarheen om hem uit de slaap te wekken. 12 De discipelen zeiden dan tot Hem: Here, als hij slaapt, zal hij herstellen. 13 Doch Jezus had het bedoeld van zijn dood; zij echter meenden, dat Hij het van de rust van de slaap bedoelde. 14 Toen zeide Jezus ronduit tot hen: Lazarus is gestorven, 15 en het verblijdt Mij om u, dat Ik daar niet geweest ben, opdat gij tot geloof komt; maar laten wij tot hem gaan. 16 Tomas dan, genaamd Didymus, zeide tot zijn medediscipelen: Laten wij ook gaan om met Hem te sterven.'

Wanneer Jezus besluit terug te gaan naar Judea, reageren de discipelen bezorgd. Het is daar gevaarlijk. Toch gaat Jezus. Hij laat zien dat gehoorzaamheid aan Gods wil belangrijker is dan veiligheid of comfort. Soms roept God ons ook om stappen te zetten die spannend zijn. Misschien niet letterlijk gevaarlijk, maar wel buiten je comfortzone. Vertrouwen betekent dan: gaan, ook als je niet alles overziet. Jezus wist wat Hem te wachten stond, en toch ging Hij. In Zijn spoor mogen ook wij leren om moedig te zijn, niet omdat wij sterk zijn, maar omdat Hij met ons meegaat.

woensdag 12 aug. **Johannes 11:17-27**

'Toen Jezus dan aankwam, bevond Hij, dat hij reeds vier dagen in het graf lag. 18 Betanië nu was dicht bij Jeruzalem gelegen, op een afstand van ongeveer vijftien stadiën. 19 Velen uit de Joden waren tot Marta en Maria gekomen om haar te troosten over haar broeder. 20 Toen nu Marta hoorde, dat Jezus kwam, ging zij Hem tegemoet, doch Maria bleef in huis zitten. 21 Marta dan zeide tot Jezus: Here, indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn. 22 Ook nu weet ik, dat God U geven zal al wat Gij van God begeert. 23 Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal opstaan. 24 Marta zeide tot Hem: Ik weet, dat hij zal opstaan bij de opstanding ten jongsten dage. 25 Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, 26 en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat? 27 Zij zeide tot Hem: Ja, Here, ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, die in de wereld komen zou.'

Marta komt Jezus tegemoet met een mengeling van verdriet en geloof: "Heer, als U hier geweest was..." Misschien herken je dat wel. Teleurstelling en geloof kunnen naast elkaar bestaan. Marta blijft niet hangen in verwijt, maar spreekt ook haar vertrouwen uit: "Ik weet dat U alles van God zult ontvangen." Jezus brengt haar nog verder: "Ik ben de opstanding en het leven." Hij wijst haar niet alleen op wat Hij doet, maar op wie Hij is. In moeilijke momenten nodigt Hij ook ons uit om dieper te geloven — niet alleen in oplossingen, maar in Hemzelf.

donderdag 13 aug. **Johannes 11:28-37**

'En na deze woorden ging zij heen en riep haar zuster Maria in stilte en zeide: Daar is de Meester en Hij roept u. 29 En toen zij dat hoorde, stond zij ijlings op en ging tot Hem; 30 Jezus echter was nog niet in het dorp gekomen, maar bevond Zich nog op de plaats, waar Marta Hem ontmoet had. 31 De Joden dan, die met haar in het huis waren en haar troostten, zagen Maria ijlings opstaan en naar buiten gaan en zij volgden haar, vermoedende, dat zij naar het graf ging om daar te wenen. 32 Toen Maria dan kwam, waar Jezus was en Hem zag, viel zij Hem te voet en zeide tot Hem: Here, indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn. 33 Toen Jezus haar dan zag wenen en ook de Joden, die met haar medegekomen waren, zag wenen, werd Hij verbolgen in de geest en diep ontroerd, 34 en Hij zeide: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Here, kom en zie. 35 Jezus weende. 36 De Joden dan zeiden: Zie, hoe lief Hij hem had! 37 Maar sommigen van hen zeiden: Had Hij, die de ogen van de blinde heeft geopend, niet kunnen maken, dat ook deze niet stierf?

Een van de meest aangrijpende verzen in de Bijbel: "Jezus weende." Hij wist dat Hij Lazarus zou opwekken, en toch huilt Hij. Dat laat zien hoe diep Zijn betrokkenheid is. Hij staat niet op afstand van ons lijden, maar deelt erin. Wanneer jij verdriet hebt, hoeft je dat niet te verbergen of te verklaren. Jezus begrijpt het, voelt het, en is erbij. Hij is niet alleen de God

van wonderen, maar ook de God die met je meehuult. Dat maakt Zijn liefde zo persoonlijk en troostend.

vrijdag 14 aug. **Johannes 11:38-44**

'Jezus dan, wederom bij Zichzelf verbolgen, ging naar het graf; dit nu was een spelonk en er lag een steen tegenaan. 39 Jezus zeide: Neemt de steen weg! Marta, de zuster van de gestorvene, zeide tot Hem: Here, er is reeds een lijklucht, want het is al de vierde dag. 40 Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zien zult? 41 Zij namen dan de steen weg. En Jezus sloeg de ogen opwaarts en zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt. 42 Zelf wist Ik, dat Gij Mij altijd verhoort, maar ter wille van de schare, die rondom Mij staat, heb Ik gesproken, opdat zij geloven, dat Gij Mij gezonden hebt. 43 En na dit gezegd te hebben, riep Hij met luider stem: Lazarus, kom naar buiten! 44 De gestorvene kwam naar buiten, de voeten en de handen gebonden met grafdoeken, en er was een zweetdoek om zijn gelaat gebonden. Jezus zeide tot hen: Maakt hem los en laat hem heengaan.'

Bij het graf lijkt alles definitief voorbij. De steen ligt ervoor, de dood heeft gesproken. Maar dan komt Jezus. Hij roept Lazarus bij name, en het onmogelijke gebeurt: leven keert terug. Dit wonder laat zien dat geen situatie te hopeloos is voor God. Misschien zijn er dingen in jouw leven die "afgesloten" voelen — dromen, relaties, hoop. Jezus nodigt je uit om Hem ook daar toe te laten. Waar Hij spreekt, komt leven. Soms anders dan verwacht, maar altijd krachtig. Blijf Hem vertrouwen, juist wanneer het onmogelijk lijkt.

zaterdag 15 aug. **Johannes 11:45-53**

'Velen der Joden dan, die tot Maria gekomen waren en aanschouwd hadden wat Hij gedaan had, geloofden in Hem; 46 maar sommigen van hen begaven zich naar de Farizeeën en zeiden hun, wat Jezus gedaan had. 47 De overpriesters en de Farizeeën dan riepen de Raad samen en zeiden: Wat doen wij, want deze mens doet vele tekenen? 48 Als wij Hem zo laten geworden, zullen allen in Hem geloven en de Romeinen zullen komen en ons zowel onze plaats als ons volk ontnemen. 49 Maar één van hen, Kajafas, de hogepriester van dat jaar, zeide tot hen: Gij weet niets, 50 en gij beseft niet, dat het in uw belang is, dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat. 51 Doch dit zeide hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij, dat Jezus zou sterven voor het volk, 52 en niet alleen voor het volk, maar om ook de verstrooide kinderen Gods bijeen te vergaderen. 53 Sinds die dag dan beraadslaagden zij om Hem te doden.'

Na dit grote wonder ontstaan er verschillende reacties. Sommigen geloven in Jezus, anderen keren zich tegen Hem. Dat laat zien dat een ontmoeting met Jezus nooit neutraal is. Hij roept altijd een reactie op. Ook vandaag nog. Je kunt niet onverschillig blijven tegenover wie Hij is. De vraag is niet alleen wat anderen denken, maar: wat doe jij met Hem? Wie is Hij voor jou? Hoort Hij er gewoon bij als een stuk meubilair of is Hij degene die je vertrouwt in en boven alles?

zondag 16 aug. **Johannes 11:54-57**

'Jezus dan bewoog Zich niet meer vrij onder de Joden, maar vertrok vandaar naar de landstreek dicht bij de woestijn, naar een stad, Efraïm genaamd, en Hij bleef daar met zijn discipelen. 55 Nu was het Pascha der Joden nabij en velen van het land gingen op naar Jeruzalem, nog vóór het Pascha, om zich te reinigen. 56 Zij zochten dan naar Jezus en spraken onder elkander, terwijl zij in de tempel stonden: Wat dunkt u? Zou Hij wel op het feest komen? 57 De overpriesters en de Farizeeën nu hadden voorschriften gegeven, dat, indien iemand wist, waar Hij zich bevond, hij het zou aangeven, opdat zij Hem konden grijpen.'

Na alles wat gebeurd is, trekt Jezus zich terug. Dat lijkt misschien onverwacht na zo'n groot wonder. Maar het laat zien dat Gods werk niet altijd zichtbaar doorgaat op de manier die wij verwachten. Soms werkt Hij in stilte, buiten het zicht. Dat kan voelen als afstand, maar dat is het niet. Ook in verborgenheid is Hij aanwezig en bezig met Zijn plan. Wanneer je Hem even niet "ziet" in je leven, betekent dat niet dat Hij er niet is. Blijf Hem zoeken en vertrouwen — juist in die stille momenten.

maandag 17 aug. **Prediker 12:1**

'Gedenk dan uw Schepper in uw jongelingsjaren, voordat de kwade dagen komen en de jaren naderen, waarvan gij zegt: ik heb daarin geen behagen;...'

Deze week staat in het teken van jong zijn naar ouder worden, onze levensweg met Hem, onze hemelse Vader, immers Hij leidt door dit leven heen.

Dat het leven als we ouder worden, er niet eenvoudiger op wordt, ondervinden we vroeg of laat allemaal. Ook Salomo, in al zijn door God gegeven wijsheid, wist daarvan. Zo schrijft hij : *Gedenk dan uw Schepper in uw jongelingsjaren, voordat de kwade dagen komen en de jaren naderen, waarvan gij zegt: ik heb daarin geen behagen.....*en dan volgt een opsomming van lichamelijke en psychische beperkingen. En behalve dat Prediker wijs is geweest, heeft hij het volk in kennis onderwezen. Ook wij zijn in kennis onderwezen bij monde van de apostel Paulus. Prediker eindigt met de woorden: *Vrees God en onderhoud Zijn geboden* ^{Pred.12:13}, m.a.w. dien God met eerbied en ontzag en bewaar Zijn woorden.

Paulus vult aan : *bewaar door heilige Geest, die in u woont, het goede, dat u is toevertrouwd...* ^{2Tim.1:14}.

dinsdag 18 aug. **1 Koningen 19:5b**

'Doch zie, daar raakte een engel hem aan en zeide tot hem: "Sta op en eet"'

Elia was een mens zoals wij. ^{Jak.5:17} (Jakobus halfbroer van de Here Jezus) Elia had bijzondere ervaringen met God in moeilijke politieke tijden. Denk aan zijn verblijf aan de beek Kerit, waar God voor zijn onderhoud zorgde d.m.v. raven. Daarna zijn verblijf bij de weduwe van Sarefat. Zijn proclamatie van Gods almacht op de Karmel. Toen zijn leven werd bedreigd verloor hij de moed en wenste te mogen sterven. Hoe menselijk allemaal. Echter ook hier kwam God hem te hulp zodat hij zijn levensreis kon voortzetten. Ook ons kan dip of depressie overkomen, een dal van diepe duisternis. Psychisch in nood, maar bedenk dat uw geestelijk leven met Christus verborgen is in God. En dat is de veiligste plaats en de zekerheid. Niets en niemand kan ons van Hem scheiden, gelukkig maar..... ^{Kol.3:3-4}.

woensdag 19 aug. **Job 19:25**

'...ik weet: mijn Verlosser leeft...'

Te midden van alle ellende, die hem overkwam, dit geloven en getuigen, ook al begrijp je er niets van. Job 1..na zo vele onheilstijdingen in geloof zeggen : *de HERE heeft gegeven, de HERE heeft genomen, de naam van de HERE zij geloofd.* ^{Job 1:21} Dat spreekt van een diep vertrouwen en ontzag , getuige zijn geestelijke leven. Echter in zijn psychische, lees zielse leven was onrust, onbegrip, ook een verlangen naar de vroegere betere tijden. ^{Job29} Spreken wij soms ook niet over die goede oude tijd, toen alles nog rustig was en overzichtelijk. Het lijkt soms dat ons alles uit de hand loopt, hoewel wij weten en geloven dat Hem niets uit de hand loopt. Als de vrienden van Job zijn uitgesproken komt God Zelf aan het woord, geen discussie, maar wel vanuit Zijn schepping Zijn almacht tonend en herstel brengend. Jobs antwoord: *ik weet, dat U alles vermag, mijn oog heeft U aanschouwd.* Wij hebben van de volharding van Job gehoord en aan het einde , dat de Here deed volgen, dat de Here rijk is aan barmhartigheid en ontferming.....^{Jak.5:11}. Ik ben, Ik zal er zijn! Gods laatste woord is en zal zijn: GENADE!! Amen, dank U wel.

donderdag 20 aug. **Jona 4:2**

'...want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig, groot van goedertierenheid en berouw hebbend over het kwaad.'

Jona ging zijn eigen weg en dacht zo God te kunnen ontlopen in plaats van naar Ninevee te gaan om daar namens God tot de mensen te spreken. Het boek Jona, laat ons naast profetisch ook Gods beschikken over alles en allen zien. Ook Jona moest dat ondervinden en ging na de uitredding naar Ninevee om alsnog namens God te spreken aangaande het komende oordeel. De uitwerking daarvan beviel Jona niet, werd boos en depressief, wenste zelfs te sterven. Had zo gehoopt op een mooi uitzicht als Gods oordeel zou worden voltrokken over al die goddelozen. En dat, terwijl hij wist van Gods genade!! Ook wij zien veel ongeloof en goddeloosheid om ons heen en naar de mens gesproken, wensen wij hen misschien niet het allerbeste toe. God echter heeft allen onder ongehoorzaamheid besloten om Zich allen te ontfermen! T.Z.T.

o diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen, hoe onnaspeurlijk Zijn wegen. ^{Rom.11:33} Voor ons mensen onbegrijpelijk. Rest ons in geloof opzien naar Hem en AMEN zeggen

vrijdag 21 aug. **Genesis 32:30**

'Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn leven is behouden gebleven.'
Na de nodige turbulentie in zijn leven vreest Jakob zijn broer na lange tijd te moeten ontmoeten. Zijn broer had hem immers, na zijn bedrog, gedreigd te doden. Jakob trof voorbereidingen, bracht gezin en alles in veiligheid en bleef zo alleen achter in eenzaamheid. En in die nacht kwam het tot een worsteling met een voor hem onbekende man. Angst, eenzaamheid strijd, soms door eigen schuld. Deze strijd eindigde positief: *uw naam zal niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt gestreden met God en mensen, en u hebt overmocht.* ^{Gen.32:28} Ook ons leven kan soms een worsteling met God en mensen zijn. Ook dan heeft Hij het laatste doorslaggevende woord en dat is altijd tot Zijn eer en Zijn genade.

zaterdag 22 aug. **2 Korintiërs 1:3,4**

'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God van alle vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmee wij zelf door God vertroost worden.'

Een ervaringsdeskundige aan het woord: de apostel Paulus..... Ook Paulus was soms de wanhoop nabij.

Verdrukking in Asia boven mate en boven vermogen, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten, wij achtten ons als ter dood verwezen, opdat wij niet op onszelf vertrouwen zouden stellen, maar op God, Die de doden opwekt. En Hij heeft ons uit zulk een groot doodsgevaar verlost en zal ons verlossen. Op Hem hebben wij onze hoop gevestigd in heden en toekomst. Met Paulus in geloof, in vertrouwen uitspreken: de Here zal mij beveiligen tegen alle boos opzet en behouden in Zijn hemels koninkrijk brengen. Aan Hem alle eer.

Amen.

zondag 23 aug. **1 Korintiërs 1:4**

'Ik dank God te allen tijde over u, vanwege de genade van God, die u in Christus Jezus geschonken is; want in elk opzicht zijt gij rijk geworden in Hem: in alle woord en kennis...'

Paulus aan het woord in 1 Kor.1:

Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus. God is getrouw, door wie gij zijt geroepen tot gemeenschap met Zijn Zoon Jezus Christus, onze Here. Zo'n begin aan zo'n onrustige gemeente. Wat moest Paulus daar veel corrigerend optreden, naast dat geweldige evangelie, dat hij hun bekend mocht maken. En dan eindigt hij de tweede brief met de volgende woorden:

Overigens broeders, weest blijde, laat u terecht brengen, laat u vermanen, weest eensgezind, houdt vrede, en de God van de liefde en van de vrede zal met u zijn. ^{2 Kor. 13:11}

Het hoort er allemaal bij.

De genade van de Here Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van de heilige Geest zij met u allen. ^{2 Kor.13:13}

Amen!

Begin en einde, beiden positief.

maandag 24 aug. **Psalms 1:1**

'Gelukkig de mens die niet meegaat met wie kwaad doen, die de weg van zondaars niet betreedt, bij spotters niet aan tafel zit,...' ^[NBV '21]

Deze week gaan wij nadenken over Psalm 1. Psalm 1 zou je kunnen beschouwen als een inleiding op het hele boek van de Psalmen. In deze Psalm leren we over de twee wegen die de mens in zijn leven kan kiezen: de weg van de rechtvaardige of de weg van hen die kwaad bedrijven. Dit thema zien we telkens in het boek van de Psalmen terugkomen. Eigenlijk komen we dat thema tegen in de hele Bijbel. De mens staat voortdurend voor de keuze tussen de goede weg, de weg van God, of de kwade weg. De Psalm begint met de woorden:

Gelukkig de mens die niet meegaat met wie kwaad doen,...

De oude NBG vertaling uit 1951 heeft hier in plaats van het woordje 'gelukkig' het woord 'welzalig'. Mijn voorkeur gaat uit naar de vertaling *welzalig* in plaats van *gelukkig*.

En dit heeft te maken met de betekenis die het woordje geluk voor velen tegenwoordig heeft. Wanneer ben je gelukkig? Als alles voorspoedig verloopt in je leven. Als alles op rolletjes loopt en vooral als je een fijn gelukkig gevoel hebt. We sturen bij de jaarwisseling kaartjes waarop staat: *gelukkig nieuwjaar*. Soms staat er op de kaartjes: *voorspoedig nieuwjaar*. Eigenlijk bedoelen we hetzelfde. Geluk is voorspoed. Het gaat je goed. Maar we begrijpen al dat dit toch voor het woord gelukkig in Psalm 1 niet opgaat. Want het is namelijk helemaal niet waar dat alles voorspoedig verloopt als je niet meegaat met wie kwaad doen. Integendeel: kiezen voor het goede en niet voor het kwade kan zelfs een stuk lijden met zich meebrengen. Tegenslag. In de geschiedenis zijn er zelfs velen die als gevolg van het niet meedoen met het kwaad, gemarteld werden, gevangen gezet of zelfs moesten sterven. Waren zij gelukkig? Nee, maar wel waren zij welzalig!

dinsdag 25 aug. **Psalm 1:2**

'...maar vreugde vindt in de wet van de HEER en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.'
[NBV '21]

Eigenlijk is Psalm 1 ook tegelijkertijd profetisch. Het is een heenwijzing naar de Heer Jezus Christus. Hij leefde namelijk helemaal zoals Psalm 1 het beschrijft. Hij had een afkeer van het kwaad en Hij hield zich helemaal aan Gods wet. Hij moest als gevolg van zijn gehoorzaamheid aan God een vreselijk lijden ondergaan. Wij als gelovigen worden door deze Psalm opgeroepen Jezus na te volgen en niet mee te doen met hen die kwaad doen. Ook als dat een stuk lijden met zich meebrengt. Wat overigens opvalt, is dat de Psalm niet zegt: welzalig wie in God gelooft, of welzalig de mens die gelooft dat God bestaat. Nee, de Psalm legt een ander accent: je bent zalig als je niet meedoet met hen die kwaad doen en wanneer je niet de weg van zondaars betreedt maar vreugde vindt in Gods onderwijzing (hier vertaald met: wet) De nadruk ligt dus op wat je doet. En hiermee kunnen we ons al direct de vraag stellen: ben je ook welzalig als je wel gelooft maar ondertussen wel het kwaad blijft doen in je leven? Ik denk dat we allemaal het antwoord wel beseffen: Nee, dan ben je niet welzalig. Dan heb je immers een geloof dat geen vrucht voortbrengt. En een geloof zonder vrucht is een dood geloof. En dat geloof maakt je niet welzalig.

woensdag 26 aug. **Psalm 1:3**

'Hij zal zijn als een boom, geplant aan stromend water. Op tijd draagt hij vrucht, zijn bladeren verdorren niet. Alles wat hij doet komt tot bloei.' [NBV '21]

De psalmist vergelijkt de mens die welzalig is, dan ook met een boom die geplant is aan stromend water. We weten allemaal wat er op een gegeven moment gebeurt met een boom die geen water krijgt: hij sterft. In het water zitten voor de boom namelijk de voedingsstoffen om te kunnen leven en sowieso om vrucht te kunnen dragen. Een boom heeft wortels onder de grond. Met de wortels haalt de boom zijn voedsel en water uit de grond. Een ander bron van voedsel voor een boom is de lucht. Bomen halen CO₂ uit de lucht en vormen die om tot zuurstof en plantmateriaal. Waar het de Psalmist echter om te doen is is het water. Het water zorgt er voor dat de boom vrucht kan dragen. Zoals een boom water nodig heeft zo heeft de mens ook iets nodig om vrucht te kunnen dragen. Hij moet eerst iets tot zich nemen. Voedsel. Water. In de Bijbel wordt het beeld van water dikwijls toegepast op Gods Geest.

Als je als je gelovige vrucht wil dragen, dan kan je dit nooit uit jezelf, je hebt hiervoor voedsel nodig dat van buitenaf komt. Water, Gods Geest. Als je je laat leiden door de Geest dan ben je als de boom geplant aan stromend water die vrucht draagt. Deze vrucht wil eigenlijk zeggen dat je gaat lijken op Jezus Christus. Hij had maar één verlangen: volledig gehoorzamen aan de wil van zijn Vader. Als wij ons laten vullen met Gods Geest dan wij putten uit de bron van levend water. Alleen dan is het mogelijk om te leven als de mens die niet meedoet met hen die kwaad doen. De mens uit Psalm 1. In je hart ontstaat er een liefde voor Gods woord en zijn geboden en je verlangt ernaar om te leven naar zijn wil.

donderdag 27 aug. **Galaten 5:16-18**

Ik zeg u dus: laat u leiden door de Geest, dan zult u niet toegeven aan aardse begeerten. De aardse begeerte gaat in tegen de Geest, en wat de Geest verlangt gaat in tegen de aardse begeerte. Het een is in strijd met het ander, en u kunt dus niet zomaar doen wat u wilt. Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet. ^[NBV '21]

Vandaag aan de hand van de Galatenbrief een kleine toelichting op Psalm 1. In het stukje in de Galatenbrief lezen we ook over de vrucht die een gelovige kan voortbrengen in zijn leven. Paulus noemt deze vrucht de vrucht van de Geest. Jezus zegt in Joh.7:37-39: *'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! "Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift.'* Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; ^[NBV '21] Als je als je gelovige vrucht wil dragen, dan kan je dit nooit uit jezelf, je hebt hiervoor voedsel nodig dat van buitenaf komt. Water. De Geest. Paulus noemt (evenals Psalm 1) ook twee wegen. Je kunt leven volgens je aardse begeerten, in de oude NBG '51-vertaling wordt dit genoemd: voldoen aan de begeerten van het vlees. Of je kunt je laten leiden door de Geest, door de Geest van God. Leven door de Geest is heel wat anders dan je verkramppt proberen te houden aan allerlei regeltjes, of verplicht het uurtje uitzitten in de gemeentesamenkomst. Nee, het is geen kramp. Het is kracht, die je ontvangt door het levende water. Zijn Geest. Alleen de vrucht die Zijn Geest voortbrengt zal uiteindelijk standhouden. Want die vrucht is door God zelf bewerkt.

vrijdag 28 aug. **Psalm 1:4-5**

'Zo niet de wettelozen! Zij zijn als kaf dat verwaait in de wind. Wettelozen houden niet stand waar recht heerst, zondaars niet in de kring van de rechtvaardigen.' ^[NBV '21]

We zien hier dan ook vergelijking van de wettelozen met kaf. Kaf is het oneetbare vliesje om graankorrels. Vroeger werd het kaf met de hand van het koren gescheiden, bijvoorbeeld door het graan (dat eerst tegen elkaar gewreven was) in een platte mand (een wan) te leggen en vervolgens omhoog te gooien. Door de beweging kwam het kaf dan los van het koren. Zo werd het kaf van het koren gescheiden. Het kaf was niet eetbaar. Je had er eigenlijk niets aan, Wanneer Jezus het in de evangeliën over kaf heeft, dan zegt hij dat het verbrand wordt met onuitblusbaar vuur. De Psalm zegt dan ook dat de weg van de wetteloze dood loopt. Dat komt omdat de wetteloze niet geplant is aan stromend water. Zich niet laat voeden door het levend water van Gods Geest en daardoor geen vrucht draagt. Hij voldoet om het met de woorden van Paulus te zeggen aan zijn aardse begeerten. Misschien ziet het er aan de buitenkant wel netjes uit, maar het is leeg. Onbruikbaar als kaf. De wetteloze heeft geen deel aan het koninkrijk van God.

zaterdag 29 aug. **Psalm 1:6**

'De HEER beschermt de weg van de rechtvaardigen, de weg van de wettelozen loopt dood.' ^[NBV '21]

Psalm 1 stelt ons voor de keuze. Wat of wie willen we zijn? Als welzaligen, God liefhebben met ons hart, of willen we meedoen met het kwaad? Willen we rechtvaardig zijn, of zondaar? Kaf of koren? Leven of dood? De weg tot leven is: geplant zijn aan stromend water. Gevoed worden door Gods Geest en je laten leiden door Zijn Geest. God zij dank dat zij die in Christus zijn, als gerechtvaardigd voor God mogen staan. Een nieuwe schepping met een nieuw hart dat er naar verlangt naar Gods wil te leven. En als rechtvaardige mag je beseffen dat je leven veilig geborgen is in Hem.

zondag 30 aug. **Galaten 5:19-23**

'De praktijken waartoe de aardse begeerte aanzet zijn bekend: ontucht, zedeloosheid en losbandigheid, afgoderij en toverij, vijandschap, tweespalt, jaloezie en woede, gekonkel, geruzie en rivaliteit, afgunst, bras- en slemppartijen, en nog meer van dat soort dingen. Ik herhaal de waarschuwing die ik u al eerder gaf: wie zich aan deze dingen overgeven, zullen geen deel hebben aan het koninkrijk van God. Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Er is geen wet die daar iets tegen heeft.' ^[NBV '21]

Ook Paulus bevestigt het: als je je overgeeft aan de werken van het vlees, dan bewerk je je eigen ondergang. Je hebt geen deel aan het koninkrijk van God. Zoals hij ook in

de Romeinenbrief schrijft: *Het loon van de zonde is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.* (Rom.6:23, NBV²¹) Uit dit alles blijkt dat de genade die God ons schenkt in Christus niet vrijblijvend is. Het is toch eigenlijk ook ondenkbaar? Als je beseft dat Jezus Christus voor jou zijn leven heeft gegeven om je van de zonde en ondergang te verlossen dan kan het toch niet zijn dat dit geen invloed heeft op je levensstijl? Als je de liefde van God hebt leren kennen dan wil je toch niets liever dan deze liefde beantwoorden met een levensstijl tot eer van Hem?

maandag 31 aug. **Mattheüs 16:18**

'En ik nu zeg jou dat jij Petrus bent, en op deze petra zal ik Mijn uitgeroepen gemeente bouwen, en de poorten van het onwaarneembare zullen haar niet overweldigen.' [ProeveCV]
Zojuist had een geweldig getuigenis geklonken als antwoord op Jezus' vraag, wie zijn discipelen dachten dat hij was. En Simon Petrus had het woord genomen en verklaard: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God!" Waarop Jezus reageerde dat hij dat niet van mensen had vernomen, maar dat het hem van Godswege was geopenbaard. En Jezus noemt hem bij zijn nieuwe naam: Petrus. Dat betekent 'rots'. 3 Eigenaardig dat Jezus dan zegt: jij bent Petrus, maar dan verder gaat met te spreken over 'op deze petra'. Hij zegt dus niet: op deze Petrus. Inderdaad, beide woorden verwijzen naar 'rots', maar het zijn toch duidelijk verschillende woorden. Vanwaar dan dat verschil? 'Deze petra' waar Jezus zijn uitgeroepen gemeente op zou bouwen, verwijst niet naar een sterveling, maar naar 'de Christus, de Zoon van de levende God!' – naar zichzelf dus. De conversatie kun je als een film voor je zien. Toen Jezus zei: "Jij bent Petrus", wees Hij naar Petrus. Maar toen Jezus vervolgens sprak "en op deze petra", wees Hij op Zichzelf.